

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/315/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113231484
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6113231484.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 11 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného Advokátska kancelária Korytár s.r.o. so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporcovi T. O., L. XX. XX. XXXX, J. C. XX, XXX XX J. J., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J.Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 2 817,32 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1 790,61 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 10. 11. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 47,32 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 193,39 eura za zastúpenie advokátom a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,00 eur mesačne, počnúc mesiacom apríl 2015, splatných vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 11. 11. 2013 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 2 817,32 eura, ktorý odôvodnil tým, že dňa 18. 12. 2011 uzatvoril s odporcom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 2 150,61 eura, ktorý sa zaviazal splácať pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve. Dňa 25. 10. 2011 vyzval navrhovateľ odporcu k úhrade dlžnej sumy vo výške 2 743,52 eura spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu podania návrhu predstavuje dlh odporcu sumu 2 817,32 eura podľa nasledovného určenia: istina: 144,38 eura, úrok: 107,15 eura, zosplatená istina: 1 858,19 eura, pokuta (ušlý úrok): 247,90 eura, poistenie Bill protection: 25,00 eura, poplatok za možnosť zmeny splátky: 0,90 eura, úrok sankčný z omeškania: 426,99 eura, dopočet k žalobe: 6,81 eura. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaviazania odporcu zaplatiť navrhovateľovi 2 817,32 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,026 % denne zo sumy 2 382,62 eura od 22. 10. 2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 13Ro/411/2013-34 zo dňa 21. 01. 2014, voči ktorému podal odporca včas odpor vo veci samej, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu. V podanom odpore uviedol, že predmetná spotrebiteľská zmluva uzatvorená podľa zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje obligatórne náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov, konečnú splatnosť poskytnutého úveru a údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny úrokov a iných podkladov. Na uvedenom základe

sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2150,61 eura a doposiaľ uhradil 360,00 eur, má navrhovateľ nárok len na zaplatenie 1 790,61 eura a vo zvyšnej časti je nárok navrhovateľa nedôvodný.

K podanému odporu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že splatnosť úveru nastala dňa 25. 10. 2011 z dôvodu neplatenia dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a ďalej rozpísal z čoho sa skladá dlžná suma, na podanom návrhu trval v celom rozsahu.

Súd vo veci nariadil pojednávania na deň 12. 03. 2015 na ktorom po vykonanom dokazovaní listinami, z prednesov zástupcov navrhovateľa a odporcu a odporcu zistil nasledovný skutkový stav: navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 28. 02. 2011 pod číslom XXXXXXXXXX zmluvu, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 2 150,61 eura, ktorý sa zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach vo výške 88,68 eura, ročná úroková sadzba bola uvedená 22,09 %, RPMN od 23,9 % do 25,5 %, celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené 816,87 eura, termíny splatnosti splátok uvedené neboli, lehota splatnosti bola uvedená 36 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Nakoľko odporca neplnil riadne a včas pravidelné mesačné splátky, navrhovateľ vyhlásil celú poskytnutý úver za splatný a požadoval vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokmi v lehote do 15 dní od spísania listu, t.j. od 25. 10. 2011. Odporca uhradil navrhovateľovi spolu 360,00 eur. Odporca na pojednávaní navrhol splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30,00 eur vzhľadom na svoje nepriaznivé majetkové pomery.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 30. 11. 2011 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia, v znení účinnom do 31. 01. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu dňa 28. 02. 2011 pod číslom 4102056724, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 2 150,61 eura (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporcovi, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „36 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený správne údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je pod bodom 40 uvedená RPMN tak, že je od 23,9 % do 25,5 %. Z poznámky vyplýva, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Takéto určenie ročnej percentuálnej miery nákladov nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Tento údaj je podstatný pre porovnávanie jednotlivých úverových produktov dostupných na trhu. Nie je preto možné uvádzať RPMN v určitom navrhovateľom definovanom rozsahu od - do, a to s poznámkou, že presnú výšku RPMN oznámi spotrebiteľovi až po podpise zmluvy.

Pokiaľ zástupca navrhovateľa na pojednávaní argumentoval predloženým znaleckým posudkom, tento dôkaz súd vyhodnotil ako nespôsobilým zmeniť jeho právny názor, nakoľko znalcom bol znalec z Českej republiky a venoval sa právnej úprave platnej v Českej republike, ktorá nie je totožná s právnou úpravou v Slovenskej republike. Navyiac úlohou znalcom nie je zodpovedať právne, ale iba skutkové otázky.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je uvedená suma 2 967,48 eura, pričom podľa počtu splátok (36) a výške mesačnej splátky (88,68 eura) by mala odporca zaplatiť 3 192,48 eura, čo je viac ako uvádza navrhovateľ v zmluve. Súd sa nestotožnil s argumentáciou zástupcu navrhovateľa na pojednávaní, ktorý uviedol, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je bez poisteného, vo výške 6,25 eura mesačne, keď podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ku týmto nákladom v danom prípade patrí aj poistné. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vyžaduje § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom to nie je údaj o celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú definované v § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Je zrejmé, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je počet splátok vynásobený výškou splátok a nie vynásobený výškou splátok bez poisteného.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 88,68 eura, v ktorej je podľa hlavy 5. Podmienky splácania úveru, § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatkov za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie. Takéto určenie nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Až z navrhovateľom predloženého splátkového kalendára súdu vyplýva rozpočítavanie úhrad z jednotlivých uhradených splátok na jednotlivé nároky. Z nej vyplýva, že kým napríklad pri splátke č. 1 malo byť použitých na úhradu úroku 60,16 eura, pri splátke č. 4 malo byť použitých na úhradu úroku 35,64 eura. Rovnako tak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termíny jednotlivých splátok, iba uvedenie, že splátky sú splatné do 15. dňa v mesiaci.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, o ročnej percentuálnej miere nákladov, o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f), písm. písm. j) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa výpisu z úverového účtu odporcu predloženého navrhovateľom odporca čerpal finančné prostriedky vo výške 2 150,61 eura, pričom počas trvania zmluvy uhradil navrhovateľovi spolu 360,00 eur. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporcu, uhradiť navrhovateľovi 1790,61 eura ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (2 150,61 eura - 360,00 eur).

Z dôvodu omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, a to v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko

zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom, a to navýšením osem percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporcovi bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy 1 790,61 eura úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 10. 11. 2011 (deň určený navrhovateľom v oznámení o zosplatnení úveru, t.j. deň nasledujúci po uplynutí 15 dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie) do zaplataenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplataenia sumy nad 1 790,61 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených vyčíslených úrokov z omeškania zo sumy prevyšujúcej 1 790,61 eura, a preto súd v prevyšujúcej časti, t.j. 1 026,71 eura návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP. Úspech navrhovateľa predstavoval 64 %, úspech odporcu 36 %, navrhovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania v výške 28 % z celkových uplatnených trov konania, ktoré si uplatnil vo výške 169,00 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 690,11 eura za trovy zastúpenia advokátom. Súd preto zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 47,32 eura za zaplatený súdny poplatok (28 % z 169,00 eura) a vo výške 193,39 eura za zastúpenie advokátom (28 % z 690,11 eura).

Z priznaných trov zastúpenia advokátom predstavuje odmena 93,42 eura (28 % z (3 x 111,21 eura)) podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) za tri vykonané úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1, písm. a) vyhlášky, prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podľa písm. c) písomné podanie žaloby na súd a d) účasť na pojednávaní, náhrada hotových výdavkov predstavuje 6,85 eura (28 % z (2 x 8,04 eura + 1 x 8,39 eura)) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, uplatnená náhrada za stratu času za osem začatých polhodín cestou zo sídla zástupcu navrhovateľa na miesto pojednávania a späť predstavuje 31,31 eura (28 % z (8 x 13,98 eura)) podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, náhrada za cestovné zo sídla zástupcu navrhovateľa, Trnava, na miesto pojednávania, Banská Bystrica a späť, spolu 350 km, pri priemernej spotrebe 8,8 l na 100 km, a cene pohonných hmôt 1,35 eura/1 liter paliva predstavuje 29,58 eura (28 % z 105,63 eura) podľa § 16 ods. 4 vyhlášky a daň z pridanej hodnoty predstavuje 32,23 eura (základ dane 161,16 eura) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Podľa § 160 ods. 1 OSP súd vzhľadom na majetkové pomery odporcu určil plnenie v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,00 eur mesačne, ktoré vzhľadom na výšku pohľadávky s prihliadnutím na osobu navrhovateľa, v zmluve dojednanú výšku mesačnej splátky a pôvodne dohodnutú dobu splatnosti považoval za dostatočné s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky má za následok stratu výhody splátok, a teda povinnosť úhrady celého dlhu naraz.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy ,ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.